

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologických a historických věd

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Pavlína Henželová

Název práce: Postoj katolické církve k holocaustu za II. světové války a osobnost papeže Pia XII.

Oponoval: Mgr. Věra Tydlitátová, Th.D.

1. CÍL PRÁCE:

Autorka mapuje velmi zajímavé, i když dosud málo probádané období vztahů katolické církve a nacistických či fašistických režimů v období před a během II. světové války. Práci pojala velmi odpovědně a svůj cíl splnila.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

bakalářská práce Pavlíny Henželové se zabývá tématem, které rozhodně nepatří mezi jednoduchá a lehce zpracovatelná již proto, že ani renomovaní historikové nejsou jednotní v hodnocení této rozporuplné kauzy. Pokud nebudou známa naprosto všechna dostupná fakta a souvislosti, které byly donedávna ukryté v archivech, nebude možné toto téma zpracovat s patřičným odstupem a vždy bude nutné vedle historického bádání přistoupit také k osobnímu hodnocení osobnosti Pia XII. Velmi oceňuji, že autorka se chopila kontroverzního tématu s odvahou a originálními náhledy.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Slabinou práce je velké množství gramatických chyb, jednak v interpunkci, jednak ve shodě podmětu s přísudkem, které celkový dobrý dojem z práce ruší. Poznámky, odkazy a bibliografie odpovídají normě, práce neobsahuje přílohy.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Práci Pavlíny Henželové jsem četla se zaujetím. Autorka přináší velmi názorný přehled situace v evropských zemích, které se dostaly pod vliv fašistické a nacistické ideologie a různým způsobem přistupovaly ke svým židovským občanům. Samotného materiálu dokládajícímu vztahy Pia XII. k totalitním vládám by v práci mohlo být více, tvoří vždy jakýsi dovětek k obecně vypsané situaci židovstva ve zmíněné zemi. Nicméně základní otázka o podílu odpovědnosti papeže za holocaust

je zde dobře vyjádřena. Podobně jako většina historiků zůstává odpověď ambivalentní, na jednu stranu je Pius XII. hodnocen jako člověk usilující o prospěch církve a o mír, člověk, který aktivně pomáhal lidem pronásledovaným nacismem, člověk, jehož zásluh si cení rovněž osobnosti z řad Židů, na druhé straně se nabízí mnoho otázek, proč ve svých vystoupeních nebyl důraznější, proč ustupoval nacistickému nátlaku a proč více nevyužil své nesporné autority.

Pavlaína Henželová nezůstává nezúčastněná a v závěru své studie zaujímá stanovisko, že hlava katolické církve měla v kritické době lépe využít svého vlivu.

Osobně tento jednoznačný postoj autorky oceňuji, neboť její práci činí originální a studie díky němu není pouhou kompilací.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

Jak je podle Vás nyní v římskokatolické církvi hodnoceno působení Pia XII. A jak Vy sama vnímáte některé současné pokusy silně konzervativních kruhů v katolické církvi odsoudit mezináboženský dialog započatý II. Vaticanem?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Navrhuji hodnocení **Výborně** (navzdory námitkám proti gramatickým chybám v textu).

Datum: 18. května 2011

Podpis:

Mgr. Věra Tydlitátová, Th.D.